

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για τις κινηματογραφικές συμπαραγωγές»

I. Γενικές παρατηρήσεις

A. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο αποτελείται από πέντε άρθρα.

Με το Άρθρο πρώτο κυρώνεται και αποκτά την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η αποτελούμενη από 13 άρθρα «Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για τις κινηματογραφικές συμπαραγωγές», που υπογράφηκε στις Κάννες, την 21η Μαΐου 2022, και το συνημμένο σε αυτή Παράρτημα.

Όπως αναφέρεται στη Συνοπτική Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης που συνοδεύει το νομοσχέδιο, η υπό κύρωση Συμφωνία αποσκοπεί στην «ενίσχυση των ελληνογαλλικών κινηματογραφικών συμπαραγωγών μέσω της επικαιροποίησης του σχετικού πλαισίου, ώστε αυτό να καταστεί συμβατό αφενός με την Αναθεωρημένη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τις κινηματογραφικές συμπαραγωγές (ν. 4880/2022, Α΄ 5), αφετέρου με το σύγχρονο μοντέλο των διακρατικών συμβάσεων κινηματογραφικής συμπαραγωγής», όπως αποσκοπεί και «στην αύξηση του αριθμού των διμερών συμπαραγωγών Ελλάδας-Γαλλίας, όσο και στην αύξηση της συνεισφοράς τους στην εθνική οικονομία».

Προβλέπεται ότι κινηματογραφικά έργα τα οποία παράγονται ως συμπαραγωγές, δυνάμει της παρούσας Συμφωνίας, θεωρούνται εθνικά κινηματογραφικά έργα και απολαύουν, αυτοδικαίως, στην επικράτεια των δύο μερών, των πλεονεκτημάτων που απορρέουν από τις διατάξεις για την κινηματογραφική βιομηχανία, οι οποίες ισχύουν στην επικράτεια καθενός των Μερών. Ορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο καθεστώς συμπαραγωγής των κινηματογραφικών έργων. Περαιτέρω, καθορίζονται οι υποχρεώσεις των Μερών για την παραγωγή κινηματογραφικών έργων, δυνάμει της παρούσας Συμφωνίας και την εξασφάλιση ισορροπίας μεταξύ των τεχνικών και οικονομικών συνεισφορών κάθε Μέρους στα έργα συμπαραγωγής. Συνιστάται Μ[ε]ικτή Επιτροπή αποτελούμενη από ίσο αριθμό εκπροσώπων των Μερών για την εφαρμογή της Συμφωνίας και, τέλος, προβλέπεται η επίλυση των διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας με απευθείας διαβουλεύσεις ή διαπραγματεύσεις μεταξύ των Μερών.

Με το Άρθρο δεύτερο, προβλέπεται ο ορισμός των εκπροσώπων και εμπειρογνομόνων στη Μ[ε]ικτή Επιτροπή, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

Με το Άρθρο τρίτο παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού να ρυθμίζει ειδικά θέματα σχετικά με την εφαρμογή των όρων του Παραρτήματος της Συμφωνίας.

Με το Άρθρο τέταρτο προβλέπεται ότι, από τη θέση σε ισχύ της Συμφωνίας, παύει να ισχύει η από 12.10.1973 Συμφωνία επί των ελληνογαλλικών Κινηματογραφικών Σχέσεων και ότι καταργείται το υπ' αρ. 141/1974 νομοθετικό διάταγμα (Α' 337), το οποίο την κύρωσε.

Με το Άρθρο πέμπτο ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και προβλέπεται ότι η υπό κύρωση Συμφωνία αρχίζει να ισχύει από την πλήρωση των προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 13 αυτής.

Β. Ως προς την κύρωση των διεθνών συμβάσεων, το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους (κύρωσή τους) με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους εκάστης, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, ενώ το άρθρο 36 παρ. 2 του Συντάγματος απαιτεί ως όρο για την ισχύ ορισμένων κατηγοριών διεθνών συνθηκών, την κύρωσή τους με τυπικό νόμο.

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι το Σύνταγμα κατοχυρώνει τη διττή λειτουργία του κυρωτικού νόμου, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί υπό το κράτος των προηγούμενων Συνταγμάτων από τη θεωρία, τη νομοθετική

πρακτική και τη νομολογία, η οποία συνίσταται στο ότι με την ψήφιση του κυρωτικού νόμου, αφενός, γίνεται αποδοχή του περιεχομένου της συνθήκης και παρέχεται συγκατάθεση προς επικύρωσή της στο αρμόδιο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας και, αφετέρου, εντάσσεται η συνθήκη στο εσωτερικό δίκαιο και επιτάσσεται η εκτέλεσή της από τα όργανα του κράτους (βλ., ενδεικτικά, Εμμ. Ρούκουνα, Σύνταγμα και Διεθνές Δίκαιο, σε Η επίδρασις του Συντάγματος του 1975 επί του ιδιωτικού και επί του δημοσίου δικαίου, 1976, σελ. 91, Αγγ. Γιόκαρη, Η πρακτική των δικαιοδοτικών οργάνων στην εφαρμογή του διεθνούς δικαίου, 2001, σελ. 83, Κ. Οικονομίδη, σε Ιωάννου – Οικονομίδη – Ροζάκη – Φατούρου, Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο – Θεωρία των πηγών, παρ. 44. Βλ., όμως, και Κ. Ιωάννου σε Ιωάννου – Οικονομίδη – Ροζάκη – Φατούρου, Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο – Σχέσεις Διεθνούς και Εσωτερικού Δικαίου, 1990, σελ. 163 επ. και 168 επ., κατά τον οποίο ο κυρωτικός νόμος δεν αποτελεί ταυτόχρονα και εξουσιοδότηση ή συγκατάθεση για την επικύρωση).

Οι συμβατικοί κανόνες του διεθνούς δικαίου δηλώνονται στο Σύνταγμα με σειρά όρων [«διεθνείς συμβάσεις» (άρθρο 28 παρ. 1), «συνθήκη ή συμφωνία» (άρθρο 28 παρ. 2), «διεθνείς συνθήκες» (άρθρο 36 παρ. 4)]. Η ορολογική αυτή πολυμορφία οφείλεται σε έλλειψη συντακτικού συντονισμού, και όχι σε οποιαδήποτε νομοτεχνική ανάγκη (βλ. Κ. Ιωάννου, όπ. π., σελ. 163). Η διαδικασία της κύρωσης των διεθνών συνθηκών ή συμβάσεων ρυθμίζεται από το άρθρο 112 του Κανονισμού της Βουλής (ΚτΒ). Η ψήφιση των σχετικών κυρωτικών νομοσχεδίων (ή προτάσεων νόμων) γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 108 του ΚτΒ, χωρίς συζήτηση ή μετά από περιορισμένη συζήτηση, με εξαίρεση τα νομοσχέδια που αφορούν στην κύρωση συμβάσεων σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος. Οι κυρωτικοί νόμοι περιέχουν δύο κατηγοριών διατάξεις: α) τις κυρωτικές, οι οποίες περιλαμβάνουν την κυρωτική ρήτρα και το κείμενο της συνθήκης, καθώς και διατάξεις των οποίων το περιεχόμενο αντιστοιχεί στο περιεχόμενο δηλώσεων που η συνθήκη επιτρέπει ή επιβάλλει να συνοδεύουν την υπογραφή, την επικύρωση ή την έγκρισή της, ή τυχόν επιτρεπόμενων επιφυλάξεων, και β) τις κοινές νομοθετικές, με τις οποίες ρυθμίζονται ζητήματα εφαρμογής των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική έννομη τάξη ή προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας στις διατάξεις αυτές. Κοινές νομοθετικές θεωρούνται και εκείνες που ρυθμίζουν την έναρξη της ουσιαστικής ισχύος του κυρωτικού νόμου.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του Άρθρου τέταρτου

Στο Άρθρο τέταρτο ορίζονται τα εξής: «Από τη θέση σε ισχύ της Συμφωνίας που κυρώνεται με το παρόν παύει να ισχύει η από 12.10.1973 Συμφωνία επί των Γαλλοελληνικών Κινηματογραφικών Σχέσεων, και καταργείται το υπ' αρ. 141/1974 νομοθετικό διάταγμα (Α' 337) το οποίο την κύρωσε». Στο άρ-

4

θρο 12 της Συμφωνίας ορίζονται τα εξής: «Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της, η παρούσα Συμφωνία καταργεί και αντικαθιστά τη συμφωνία για τις ελληνογαλλικές κινηματογραφικές σχέσεις, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 12 Οκτωβρίου 1973». Θα ήταν ενδεχομένως ενδεδειγμένο η αναφορά στη «Συμφωνία επί των Γαλλοελληνικών Κινηματογραφικών Σχέσεων» να αντικατασταθεί με τις λέξεις «συμφωνία για τις ελληνογαλλικές κινηματογραφικές σχέσεις», όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 της Συμφωνίας.

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 2023

Η εισηγήτρια
Σοφία Γαλάνη
Επίκουρη Καθηγήτρια
του Παντείου Πανεπιστημίου
Επιστημονική Συνεργάτις

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών